

Ruglað ævintýri

Ring, ring! Rauðhetta hringir í ömmu sína og segir henni að hún sé orðin veik. „Elsku besta amma please nennir'ðu að koma með pizzu til míni af því að ég er svo veik.” Amma sem alltaf gerir allt fyrir Rauðhettu sína sagði auðvitað já! Með nýbakaða pizzu undir hendinni fer amma arkandi til Rauðhettu. Þessi ferð gæti nú alveg tekið tvo klukkutíma svo það væri best að fara í jogging—gallann með nesti og nýja hlaupaskó, hugsar amma. Hún nennir alls ekki að labba þessa löngu leið. En þar sem bleiki bíllinn hennar er bilaður, og Rauðhetta sem hafði nú einu sinn bjargaði henni frá úlfinum og því veseni, ákvað hún nú að gera þetta fyrir barnabarnið sitt. Svo bólvar hún í hljóði og hugsar: „Vonandi rignir ekki því þá eyðileggjast nýju finu krullurna.” Amma sér skóginn og hugsar með sér: „Ææ aetli sé ekki í lagi að ég stytti mér leiðina í þetta eina sinn.” Á leiðnni sér amma nokkra brauðmola og ákveður að fylgja þeim.

Þegar hún hefur genið nokkurn spöl kemur svakalega góð piparkökulykt. Og þegar hún hefur gengið aðeins lengra sér hún risa stórt piparkökuhús. Hún bankar á hurðina og eldgömum kona kemur út. „Auður!” Hvað ert þú að gera hér?” „Sigrún ert þetta þú?” segir gamla konan. „Auður míni ég hef nú ekkert séð þig síðan í briddsklúbbnum þarna rétt áður enn hann fór á hausinn.” „Auður míni ertu ekki bara til í að koma með mér og hjálpa mér?” „Heyrðu Sigrún ég er til í það því ég er eiginlega komin með ógeð á að borða börn. Mig er farið að langa til að smakka sushi. Þarna síðan ég borðaði hann Hans hef ég verið nokkuð lystarlaus.” Amma bauð Auði með sér til Rauðhettu og lofaði að þegar hún væri búin að gefa henni pizzuna færði þær saman á nýja sushi staðinn í Garðabæ.

Auður og Sigrún leiddust hönd í hönd eins og gamlir englar með pizzuna til Rauðhettu. Þegar þær voru komnar u.p.b. einn kilómeter sáu þær þrjú hús. Eitt var búið til úr gleri, annað var búið til úr steinum og síðasta var búið til úr málmi. Þrír grísir komu arkandi með ávaxtakörfu og fóru í sitt hvert húsið. Amma og Auður horfðu hissa á hvor á aðra og ákváðu að fara inn í húsið úr málminu. Þegar þær komu inn sáu þær Mjallhvítí liggja Steinrotanda ofan í glerkistu. Sigrún hvíslar að Auði: „Er hún dauð?” „Ég veit það ekki,” hvíslar Sigrún á móti. Allt í einu heyrrist öskur úr fjarlægð: „FARIÐ FRÁ!!!” Prins kemu riðandi að húsinu á bláum hesti. Hann kallar: „Pið verðið að fara frá því að ég verð að kyssa Mjallhvítí fyrir miðnætti og klukkan er tvær mínútur í.” Auður og Sigrún hlupu frá eins og eldisprettur. „Prinsinn er alveg að koma,” segir Auður. „Ó, nei þrjátíu sekúndur efti, tíu núna. Tíu, níu, átta, sjö...” Prinsinn er kominn. Þrjár sekúndur tvær, ein. Koss! „Já,” öskrar Auður og fer að knúsa prinsinn. Mjallhvít vaknar og það fyrsta sem hún sér er Auður. „Bjargaðir þú mér?” segir Mjallhvít. „Ég nei,” segir Auður sem er farinn að roðna. „Hann gerði það,” segir hún og bendir á prinsinn.

Andreas
Auður

Þegar prinsinn og Mjallhvít eru farin standa Sigrún og Auður bara eftir og horfa á sólina. Allt í einu er sagt „halló” fyrir aftan þær. Þær heyra ekki neitt. Siðan er sagt „halló” hærra en áður. Það eru grísirnir þrír sem standa þá þarna fyrir aftan þær. Þeir spryrsa: „Hvað eru þið að gera hér?” „Umm við erum að fara með þessa pizzu til Rauðhettu,” segir Auður og lyftir upp pizzuni. Grísirnir spryrsa hvar hún búi. Auður lýtur á Sigrúnu ömmu Rauðhettu og segir: „Ég held hún búi á Ervarlagötu 8.” Grísirnir segja: „Pá eigið þið núna að fara áfram og til vinstri.” Auður og Sigrún lögðu þá aftur af stað til Rauðhettu.

Klukkan var orðin tíu. Auður og Sigrún höfðu engan stað til að gista á. Þær leituðu alls staðar og fundu að lokum lítið hús. Auður og Sigrún kíkja inn í húsið. Inní húsinu voru þrjú rúm. Stærsta var búið til úr gúmmiböngsum, litla var búið til úr sykurþúðum og miðlungs rúmið var búið til úr teyjum. „Pant stóra,” kallað Auður. „NEI,” segir Sigrún á móti. „Okei þá fæ ég þetta úr sykurþúðunum,” segir Auður þá. Auður og Sigrún fara sofa. Daginn eftir vaknaði Auður eldsnemma. Fyrir framan hana eru skrýtnar verur. Auður öskrar hátt og verurnar öskra á móti. Auður sér þá að þetta eru þrjár stelpur sem standa fyrir framan hana. Ein er með einn munn, önnur er með two munna og síðasta með þrjá munna. Stelpurnar þrjár voru svo hræddar við óp Auðar að þær hlupu í burtu. Í því vaknar Sigrún og segr: „Hvað var þetta?” „Ég veit það ekki,” svarar Auður. „Eigum við ekki bara að drífa okkur,” segir hún síðan. Auður og Sigrún rölta til Rauðhettu. Það var frekar stutt eftir. „Eigum við að fara í kapp,” spyr Sigrún. „Allt í lagi,” segir Auður. „Einn, tveir og byrja.” Auður heldur fast í pizzuna svo hún detti ekki. Auður kíkir aftur fyrir sig til þess að athuga hversu nálægt Sigrún sé og sér ekki að það er risa stórt tré fyrir framan hana. Hún klessir á tréið og missir pizzuna. Sigrún kallað: „Er allt í lagi með þig?” „Já ég klessti bara á.” „Heyrðu er þetta ekki húsið hennar Rauðhettu,” spyr Auður. „Jú,” segir Sigrún. Þær banka á hurðina. „Kom inn,” heyrrist kallað. Þær labba inn og þar liggar Rauðhetta uppí rúmi með kvef. Auður og Sigrún útskýra fyrir Rauðhettu afhverju pizzan sé ónýt og bjóða henni með sér á nýja sushi-staðinn í Garðabæ. Auður, Sigrún og Rauðhetta rölta glaðar og ánægðar af stað kátar með að fá nú loksins að borda eftir ævintýri síðustu daga.

